

**INFORMACE K PROBLEMATICE VEŘEJNÉ PODPORY POSKYTOVANÉ
V RÁMCI GRANTOVÉHO SCHÉMATU OLOMOUCKÉHO KRAJE
„ROZVOJ KAPACIT DALŠÍHO PROFESNÍHO VZDĚLÁVÁNÍ“, KTERÉ
KRAJ REALIZUJE PŘI OPATŘENÍ 3.3 OPERAČNÍHO PROGRAMU
ROZVOJ LIDSKÝCH ZDROJŮ**

OBSAH

ČÁST 1. OBECNÉ INFORMACE O VEŘEJNÉ PODPOŘE.....	2
I. POJEM VEŘEJNÁ PODPORA A OPATŘENÍ PŘEDSTAVUJÍCÍ VEŘEJNOU PODPORU.....	2
II. POSUZOVÁNÍ VYBRANÝCH TYPŮ VEŘEJNÉ PODPORY.....	3
1. Podpora malého rozsahu – tzv. „de minimis“.....	3
2. Veřejná podpora platná napříč průmyslovými odvětvími (horizontální podpora).....	3
2.1 Veřejná podpora pro malé a střední podniky.....	4
2.2 Veřejná podpora na zaměstnanost.....	4
2.3 Veřejná podpora určená na školení.....	5
3. Regionální veřejná podpora.....	5
ČÁST 2. PRAVIDLA PRO VEŘEJNOU PODPORU V RÁMCI GRANTOVÉHO SCHÉMATU OLOMOUCKÉHO KRAJE, KTERÉ JE RALIZOVANO PŘI OPATŘENÍ 3.3 OPERAČNÍHO PROGRAMU ROZVOJ LIDSKÝCH ZDROJŮ.....	6
I. PROGRAM PODPORY A: ROZVOJ A ZLEPŠENÍ SOUČASNÉ NABÍDKY DALŠÍHO PROFESNÍHO VZDĚLÁVÁNÍ VČETNĚ SLUŽEB S NÍM SPOJENÝCH.....	7
II. PROGRAM PODPORY B: VZDĚLÁVÁNÍ LEKTORŮ, KONZULTANTŮ, UČITELŮ, METODICKÝCH A ŘÍDÍCÍCH PRACOVNÍKŮ PŮSOBÍCÍCH V OBLASTI DALŠÍHO PROFESNÍHO VZDĚLÁVÁNÍ.....	8

ČÁST 1. OBECNÉ INFORMACE O VEŘEJNÉ PODPOŘE

I. POJEM VEŘEJNÁ PODPORA A OPATŘENÍ PŘEDSTAVUJÍCÍ VEŘEJNOU PODPORU

Veřejná podpora je upravena již ve Smlouvě o založení Evropského hospodářského společenství. Tato Smlouva má významné dopady na možnost využití veřejných prostředků v členských zemích Evropské unie, tedy i v České republice. Hlavním principem je extraterritoriální (nadnárodní) aplikace soutěžních pravidel Společenství na veřejnou podporu poskytovanou v České republice.

Základy kontroly veřejné podpory v evropské unii

Základ právní úpravy kontroly veřejné podpory zůstal nezměněn od podepsání Smlouvy o založení Evropského hospodářského společenství v roce 1957. Základní pravidla pro kontrolu veřejné podpory jsou obsažena v článcích 87 až 89 Smlouvy.

První odstavec článku 87 Smlouvy stanoví, že:

„nestanoví-li tato Smlouva jinak, jsou se společným trhem neslučitelné jakékoliv formy podpory poskytované **státem nebo ze státních prostředků**, které **zvýhodňováním** určitých podniků nebo určitých odvětví výroby **narušují soutěž** nebo hrozí narušením soutěže, pokud nepříznivě **ovlivňují obchod mezi členskými státy**“.

Jednotlivá kritéria výše uvedené definice lze blíže objasnit následujícím způsobem:

- a) Pravidla veřejné podpory pokrývají pouze opatření, při kterých dojde k přesunu **státních prostředků** (může se jednat o prostředky národní, regionální, obecní, prostředky veřejných bank, nadací atd.). Veřejná podpora nemusí být poskytnuta přímo státem samotným. Může dojít k jejímu poskytnutí také ze strany soukromých či veřejných zprostředkovatelů určených státem, např. v případě, kdy je soukromá banka pověřena správou prostředků státního programu podpory. Přesun finančních prostředků představující poskytnutí veřejné podpory může mít také různé formy: dotace, slevy na dani, záruky za úvěr, odpuštění penále apod.
- b) Poskytnutím veřejné podpory dochází ke **zvýhodnění příjemce podpory**, které by za běžných tržních podmínek nezískal. Méně obvyklé příklady zvýhodnění mohou být např. tyto: společnost zakoupí/pronajme si pozemek vlastněný veřejnou institucí (např. obcí) za cenu nižší než tržní; společnost prodá státu pozemek za cenu vyšší než tržní; společnost využívá zvýhodněný přístup k infrastruktuře zdarma; společnost získá záruku státu za úvěr; společnost získá příspěvek na reklamu.

Pokud příjemce podpory získává výše zmíněné zvýhodnění na úkor ostatních soutěžitelů, tzn. opatření je **selektivní** nikoli obecné (určené všem soutěžitelům bez rozdílu na daném trhu členského státu), je splněno jedno z kritérií definice poskytnutí veřejné podpory. Opatření je považováno za selektivní např. ve chvíli, kdy poskytovatel veřejné podpory uplatňuje volné uvážení při výběru příjemce podpory nebo pokud je omezena platnost opatření pouze na část území členského státu či určité odvětví výroby.

- c) a d) K potenciálnímu **narušení soutěže a ovlivnění obchodu mezi členskými státy** dochází již ve chvíli, kdy příjemce podpory vykonává podnikatelské aktivity a účastní se trhu, na kterém probíhá obchod mezi členskými státy. Právní forma příjemce podpory není v tomto kontextu důležitá, jelikož i nezisková organizace může vykonávat podnikatelské aktivity. Evropská komise dospěla k závěru, že pouze tzv. podpora **de minimis** (viz níže v části II.1) neovlivňuje soutěž ani obchod mezi členskými státy a není proto považována za veřejnou podporu ve smyslu článku 87 (1) Smlouvy.

Při splnění všech kritérií uvedených pod body a) až d) dochází k poskytnutí veřejné podpory, která je všeobecně neslučitelná se společným trhem a může být prohlášena za slučitelnou pouze za podmínek zmíněných níže.

Druhý odstavec článku 87 Smlouvy uvádí případy veřejné podpory, které jsou automaticky vyňaty z výše uvedeného obecného zákazu. Jedná se o tři druhy podpory, které lze obecně vymezit jako pomoc „sociálního“ charakteru; pomoc určenou na likvidaci škod způsobených mimořádnými událostmi a pomoc určenou ekonomice určitých oblastí Spolkové republiky Německo dotčených rozdělením Německa.

Třetí odstavec článku 87 Smlouvy uvádí ty druhy veřejné podpory, které mohou být považovány za slučitelné se společným trhem Společenství. Jedná se o tyto druhy veřejné podpory:

- podpory, které mají napomoci hospodářskému rozvoji oblastí s mimořádně nízkou životní úrovní nebo s vysokou nezaměstnaností;
- podpory, které mají napomoci uskutečnění některého významného projektu společného evropského zájmu anebo napravit vážnou poruchu v hospodářství některého členského státu;
- podpory, které mají usnadnit rozvoj určitých hospodářských aktivit nebo oblastí, pokud nemění podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem;
- podpory, které mají napomoci kultuře a zachování kulturního dědictví, jestliže neovlivní podmínky obchodu a soutěže ve Společenství v míře odporující společnému zájmu;
- jiné druhy podpor, které mohou být vymezeny rozhodnutím Rady přijatým kvalifikovanou většinou na návrh Komise.

Článek 87 tedy obsahuje obecný zákaz veřejné podpory ovlivňující obchod mezi členskými státy EU, ale současně vymezuje ty druhy veřejné podpory, které jsou automaticky považovány za **slučitelné** se společným trhem a ty druhy veřejné podpory, které **mohou** být považovány za slučitelné se společným trhem. Podpory, které mohou být považovány za slučitelné se společným trhem podle uvedených výjimek musejí být ovšem předem **notifikovány Evropské komisi**.

II. POSUZOVÁNÍ VYBRANÝCH TYPŮ VEŘEJNÉ PODPORY

1. Podpora malého rozsahu – tzv. „de minimis“

Za veřejnou podporu se nepovažuje podpora malého rozsahu, tzv. de minimis, neboť nemá dopad na hospodářskou soutěž, ani neovlivňuje obchod mezi členskými státy Evropské unie. Při jejím poskytování však musí být dodrženy některé podmínky, které jsou obsaženy v Nařízení Evropské komise č. 69/2001 ze dne 12. 1. 2001.

Poskytovatel může poskytnout příjemci podporu na jakýkoli účel za podmínky, že výše této podpory spolu s ostatními podporami, které mají charakter de minimis a které příjemce obdržel za dobu předchozích tří let, nepřekročí výši 100 000 EUR. Podpora de minimis nesmí být poskytnuta v odvětví dopravy, zemědělství, za účelem zvýhodnění domácího zboží na úkor dováženého a na podporu exportu. Nařízení dále stanoví některé povinnosti poskytovatele, zejména povinnost ověřit u příjemce, že poskytnutím podpory z jeho strany nebude překročen limit, informovat příjemce, že podpora má charakter de minimis, evidovat záznamy o podpoře de minimis po dobu 10 let.

2. Veřejná podpora platná napříč průmyslovými odvětvími (horizontální podpora)

Horizontální veřejná podpora představuje takovou podporu, která je určena na řešení problémů různého charakteru, které se mohou objevit v kterémkoliv odvětví hospodářství.

Tato pravidla se vztahují na veřejnou podporu pro výzkum a vývoj, veřejnou podporu pro malé a střední podniky, veřejnou podporu pro ochranu životního prostředí, veřejnou podporu pro záchranu a restrukturalizaci podniků, veřejnou podporu pro zaměstnanost a veřejnou podporu pro školení.

Pravidla se netýkají některých odvětví průmyslu, která jsou obzvláště citlivá, například kvůli nadměrné kapacitě nebo proto, že spadají pod jiná pravidla specifická pro tento průmysl, která mají přednost před obecnými pravidly.

2.1 Veřejná podpora pro malé a střední podniky

Základním předpisem upravujícím podporu pro malé a střední podniky je Nařízení Evropské komise č. 70/2001 o podpoře malého a středního podnikání ve znění Nařízení Evropské komise č. 364/2004 ze dne 25. 2. 2004. V souladu s definicí upravenou ve výše uvedeném nařízení se drobným podnikatelem rozumí takový podnik, který zaměstnává méně než 10 osob a výše ročního obrátu nebo aktiv nepřesahuje 2 mil. EUR, malým podnikatelem podnik zaměstnávající méně než 50 osob s ročním obrátem nebo aktivy do 10 mil. EUR a středním podnikatelem podnik s méně než 250 zaměstnanci a ročním obrátem do 50 mil. EUR nebo aktivy do 43 mil. EUR.

Způsob, jakým je počet zaměstnanců či výše obrátu/aktiv zjišťována, dále závisí na tom, zda podnik spadá do kategorie tzv. „samostatných“, „spojených“, nebo „partnerských“ podniků.

Omezení veřejné podpory pro malé a střední podniky platí v odvětví uhelného průmyslu a průmyslu stavby lodí, dále u činností spojených s výrobou, zpracováním nebo marketingem zemědělských výrobků, u činností spojených s vývozem a v případě podpory podmíněné preferováním domácího zboží před zbožím dovezeným.

Pro oblast zemědělství a rybolovu platí Nařízení Komise o použití čl. 87 a 88 Smlouvy o ES na veřejné podpory poskytnuté malým a středním podnikům zabývajícím se výrobou a zpracováním zemědělských výrobků a jejich uváděním na trh (publikované v Úředním věstníku L 1 dne 3. 1. 2004).

Malým a středním podnikům lze dle Nařízení Komise č. 70/2001 poskytnout veřejnou podporu na:

- investice, a to hmotné i nehmotné (míra veřejné podpory vychází z Regionální mapy intenzity veřejné podpory, která pro Olomoucký kraj stanovuje hranici 49%)
- poradenské služby (nejvýše 50% výdajů)
- účast na veletrzích v zahraničí (pro první účast, a to nejvýše 50% výdajů)
- výzkum a vývoj, technické studie proveditelnosti (od 35% do 100% výdajů v závislosti na fázi výzkumu)
- patenty a práva průmyslového vlastnictví (od 35% do 100% výdajů v závislosti na fázi výzkumu, z něhož vzešla práva průmyslového vlastnictví).

Podpora smí být dále poskytnuta na vytváření pracovních míst, životní prostředí a vzdělávání, a to v souladu s podmínkami stanovenými předpisy, které tyto oblasti upravují¹.

2.2 Veřejná podpora na zaměstnanost

Základní hodnotící kritéria pro veřejnou podporu na zaměstnanost jsou obsažena v Nařízení Evropské komise č. 2204/2002. Automatická výjimka se vztahuje pouze na podporu na vytváření nových pracovních míst, podporu při nábore znevýhodněných a postižených pracovníků a podporu k pokrytí dalších nákladů vyplývajících ze zaměstnávání postižených pracovníků. Z hlediska odvětví může podporu čerpat subjekt v kterémkoli průmyslu, s výjimkou uhelného sektoru a odvětví stavby lodí. V případě podpory na vytváření pracovních míst je vyloučen sektor dopravy a odvětví, v která nejsou způsobilá pro regionální podporu.

Míra veřejné podpory na vytváření pracovních míst se řídí Regionální mapou intenzity veřejné podpory a může v Olomouckém kraji dosahovat až 49%, pro malé a střední podniky až 64% mzdových nákladů u nově vytvořených pracovních míst za dobu dvou let.

Podpora při nábore nesmí přesáhnout u znevýhodněných pracovníků 50% a u postižených pracovníků 60% mzdových nákladů za dobu jednoho roku po nábore. Postiženým pracovníkem je osoba takto uznaná podle vnitrostátního právního řádu, nebo osoba s vážným tělesným, mentálním nebo duševním postižením. Znevýhodněnými pracovníky jsou např. dosud nezaměstnané osoby mladší 25 let, samoživitel pečující o

¹ Nařízení Evropské komise č. 2204/2002 (Úřední věstník EU, L 337, 13.12.2002), Nařízení Komise č. 68/2001 ve znění Nařízení č. 363/2004 (Úřední věstník EU, L 10, 13.1.2001 a L 63, 28.2.2004), Obecné zásady Společenství o veřejné podpoře na ochranu životního prostředí (C 37, 3.2.2001)

dítě, nezaměstnaný starší 50 let, nezaměstnaný bez středoškolského vzdělání, ženy po návratu z mateřské dovolené.

Zaměstnavatelé mohou obdržet podporu potřebnou pro kompenzaci snížené produktivity a pro financování dodatečných nákladů na přizpůsobení prostorů a zařízení a na potřebnou asistenci, plynoucí ze zaměstnávání postižených pracovníků.

2.3 Veřejná podpora určená na školení

Většina veřejných výdajů určených na oblast vzdělávání nespadá do působnosti pravidel o veřejné podpoře, například:

- školní výuka a prvotní vzdělávání (učňovské)
- školení a rekvalifikace nezaměstnaných včetně jejich vzdělávání v podnicích
- školení zaměstnanců v oboru, který není spojen s jejich stávajícím pracovním místem ani zaměstnavatelem
- obecné programy daňových pobídek, které jsou automaticky přístupné všem firmám investujícím do vzdělání.

Případná veřejná podpora, která plyne ze zaměření pouze na určité společnosti či určitá odvětví, se řídí pravidly Nařízení Evropské komise č. 68/2001 o veřejné podpoře školení, ve znění Nařízení Evropské komise č. 363/2004. V souladu s tímto předpisem není přípustné poskytovat podporu na školení v odvětví uhelného průmyslu.

Pro účely veřejné podpory se rozlišuje vzdělávání obecné, které má široké uplatnění, a specifické, využitelné pouze pro úzký okruh firem či oborů. Obecné vzdělávání zvyšuje kvalifikaci a použitelnost zaměstnance, a tím i jeho možnosti při hledání práce, proto v jeho případě může podpora dosahovat až 60%, u malých a středních podniků až 80% uznatelných výdajů.

Specifické vzdělávání smí být podpořeno nejvýše do 35%, u malých a středních podniků do 45% uznatelných výdajů. Míra veřejné podpory může být dále zvýšena o 10%, pokud se školení týká znevýhodněných pracovníků (dosud nezaměstnaná osoba mladší 25 let, osoba starší 45 let bez vyššího odborného vzdělání, dlouhodobě nezaměstnaná osoba, osoba s vážným tělesným, mentálním či duševním postižením, ženy po návratu z mateřské dovolené).

Uznatelné výdaje přitom zahrnují osobní výdaje vyučujících osob; cestovní náklady vyučujících a školených osob, další náklady jako např. materiály a pomůcky, hodnotu opotřebení nástrojů a vybavení, za předpokladu, že jsou užívány výhradně pro vzdělávací projekt, náklady na organizační a poradenské služby související se vzdělávacím projektem a osobní náklady školených osob až do výše ostatních výše uvedených vhodných nákladů přičemž tyto náklady se musí vztahovat k době, po kterou byly tyto osoby fakticky přítomny na školení.

3. Regionální veřejná podpora

Regionální podpora je určena k rozvoji méně rozvinutých regionů formou podpory investic a vzniku nových pracovních míst. Podporuje rozvoj, modernizaci a diverzifikaci aktivit podniků působících v těchto regionech a podporu zájem nových firem o podnikání zde. Poskytnutí takové podpory je podmíněno udržením investice a vzniklých pracovních míst po určité časové období, zpravidla 5 let.

V závislosti na cíli, který sleduje, musí regionální podpora:

- podporovat výrobu (dlouhodobé investice na podporu činnosti)
- vytvářet nová pracovní místa.

Úroveň podpory je měřena její intenzitou ve srovnání k určitým, v úvahu přicházejícím nákladům. Zaostávajícím regionům, což jsou v současné době všechny oblasti České republiky, s výjimkou regionu

NUTS II Praha, je stanovena míra veřejné podpory maximálně do 50 % výše investičních nákladů (pro Olomoucký kraj stanovuje Regionální mapa intenzity veřejné podpory maximálně 49%).

Podpora může být poskytnuta pouze na tzv. počáteční investici, která se týká založení nového podniku, rozšíření stávajícího podniku nebo zavedení činnosti týkající se podstatné změny výrobku nebo výrobního procesu ve stávajícím podniku (prostřednictvím racionalizace, diverzifikace nebo modernizace).

Podpora vytváření pracovních míst se v tomto kontextu týká pouze pracovních míst spojených s prováděním počátečního investičního projektu². Vznik pracovních míst je chápán jako čistý nárůst počtu míst v určitém podniku ve srovnání s průměrem za určité předcházející období.

Investiční podpora a podpora na vytváření pracovních míst se mohou vzájemně kombinovat, nesmí však dojít k překročení maximální míry veřejné podpory platné pro daný region dle Regionální mapy intenzity veřejné podpory.

ČÁST 2. PRAVIDLA PRO VEŘEJNOU PODPORU V RÁMCI GRANTOVÉHO SCHÉMATU OLOMOUCKÉHO KRAJE, KTERÉ JE RALIZOVANO PŘI OPATŘENÍ 3.3 OPERAČNÍHO PROGRAMU ROZVOJ LIDSKÝCH ZDROJŮ

Projekty v rámci opatření 3.3 Operačního programu Rozvoj lidských zdrojů jsou zaměřeny na další profesní vzdělávání. Další profesní vzdělávání nelze (na rozdíl od školství spadajícího pod zákonné osnovy a kontrolu a regulaci státu) obecně považovat za službu veřejného zájmu, jež není poskytována na tržním principu a nepodléhá omezením stanoveným pro veřejnou podporu. Další profesní vzdělávání je poskytováno zpravidla na komerční bázi a jeho poskytovatel se pohybuje v konkurenčním prostředí tvořeném zájmy ostatních subjektů nabízejících obdobné služby. Vzhledem k tomu, že v případě projektů opatření 3.3 OP RLZ nelze apriori vyloučit naplnění znaků veřejné podpory, **nelze opatření 3.3 vyjmout z působnosti právních předpisů upravujících veřejnou podporu.**

K určení skutečnosti, který subjekt získává veřejnou podporu, je vždy nutné **zkoumat, který konkrétní subjekt získává hodnotu (zvýhodnění)**, kterou by za normálních tržních podmínek musel hradit ze svých prostředků.

V případě tvorby vzdělávacího programu (podprogram A) je příjemcem veřejné podpory poskytovatel dalšího profesního vzdělávání, jemuž byly z veřejných prostředků (prostředků OP RLZ poskytovaných krajem) hrazeny náklady tvorby programu. V případě **samotného vzdělávání (podprogram B)** poskytovaného třetím subjektům, je příjemcem veřejné podpory ten subjekt, jehož zaměstnanci byli **vyškoleni.**

Mezi **náklady projektu, jejichž financování není veřejnou podporou**, patří náklady, které se přímo nevztahují k hlavnímu cíli projektu a které by subjektu **nevznikly, pokud by projekt nebyl financován z OP RLZ** (např. náklady na založení a vedení samostatného bankovního účtu, náklady na publicitu ESF v souvislosti s realizací projektu, náklady na sestavování monitorovacích zpráv apod.).

Veřejnou podporou není podpora takových projektů, které mají neziskový charakter. Pokud jsou školení zaměstnanci zaměstnavatele, který tyto zaměstnance na školení nevyslal a proškolení zaměstnanců není pro něho nijak využitelné, není zaměstnavatel příjemcem veřejné podpory.

O veřejnou podporu se dále nejedná, pokud se subjekt zaváže, že např. 2 roky po ukončení projektu nebude vytvořený produkt komerčně provozovat, prodávat či jinak zpoplatňovat (tj. bude poskytovat vzdělávání zcela zdarma, nebo daný produkt dá volně k dispozici bez zpoplatnění jeho užívání, stahování, doplňování apod.). Lhůta může být i kratší např. u projektů, jejichž produktem je určitá analýza, neboť hodnota a využitelnost tohoto typu produktu má většinou pouze dočasný charakter.

² Předpokládá se, že pracovní místo je spojené s prováděním investičního projektu, jestliže se týká činnosti spojené s investicí a jestliže vznikne v období 3 let od dokončení investice.

U partnerů se bude veřejná podpora vyskytovat za stejných podmínek jako u žadatelů. Role jednotlivých partnerů, včetně jejich podílu na aktivitách a prostředcích z obdržené finanční podpory, je vymezena v žádosti o dotaci a ve smlouvě o partnerství. Partner se ve smlouvě o partnerství mj. zavazuje, že po celou dobu realizace projektu bude dodržovat platné předpisy upravující veřejnou podporu.

V případě, že výhoda plyne partnerovi popř. třetímu subjektu, dostává se žadatel do role poskytovatele veřejné podpory se všemi jeho povinnostmi. Toto je třeba zohlednit v rozpočtu projektu. Z konečného vyúčtování projektu pak bude zřejmé, který subjekt čerpal veřejnou podporu resp. podporu de minimis a v jaké výši. Také je třeba vložit ustanovení o „přesunu“ veřejné podpory z žadatele na partnera a o rozsahu tohoto přesunu do **smlouvy o partnerství**.

I. PROGRAM PODPORY A: ROZVOJ A ZLEPŠENÍ SOUČASNÉ NABÍDKY DALŠÍHO PROFESNÍHO VZDĚLÁVÁNÍ VČETNĚ SLUŽEB S NÍM SPOJENÝCH

V tomto programu jsou podporovány činnosti zaměřené zejména na vývoj, rozvoj a pilotní odzkoušení vzdělávacích programů, nelze zde tedy postupovat dle blokové výjimky (nařízení Komise (ES) č. 68/2001 ze dne 12. ledna 2001 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES u poskytování podpor na vzdělávání). Lze použít pouze režim **de minimis** (nařízení Komise ES č. 69/2001 ze dne 12.1.2001, o aplikaci článků 87 a 88 Smlouvy o založení ES na veřejnou podporu de minimis).

Výjimkou, kdy lze postupovat dle **blokové výjimky**, je poradenská a konzultační činnost malých a středních podniků (aktivita „Podpora poradenských činností zaměřených na jednotlivce“), kde je možné poskytnout veřejnou podporu až do výše 50% nákladů vynaložených na zajištění těchto služeb. Služby nesmí mít formu trvalých nebo pravidelných činností a nesmí se vztahovat k běžným provozním výdajům příjemce, jako je např. běžné daňové poradenství, pravidelné právní poradenství nebo reklama.

Požadovaná podpora de minimis nesmí společně s ostatními podporami de minimis, které žadatel/partner/třetí subjekt obdržel v předchozích třech letech překročit v přepočtu 100.000 EURO. Tento strop platí bez ohledu na formu, účel či poskytovatele podpory de minimis. Pro přepočet kurzu se použije kurz vyhlášený ECB (publikován v OJ), popř. kurz ČNB platný ke dni poskytnutí první podpory de minimis v posledních třech letech. Poskytnutím se rozumí vznik právního nároku příjemce na podporu.

Pilotní proškolení není považováno za vzdělávání osob, je to pouze součást tvorby vzdělávacího programu.

Podpora de minimis v celé výši na žadatele	výstupy projektu jsou vlastnictvím žadatele a partner s nimi nemůže disponovat; partner má v projektu pouze neziskovou úlohu, podílí se na projektu činnostmi (tvorbě vzdělávacího programu, zpracování obsahu a metodiky nebo pilotním odzkoušením), aniž by za ně cokoliv získal (tím není myšlena úhrada nákladů, ale možnost nakládat s vytvořeným produktem)
Podpora de minimis zčásti na partnera projektu	výstupy projektu bude disponovat kromě žadatele také partner (vyčíslí se podle výše skutečně čerpaných prostředků projektu partnerem)

II. PROGRAM PODPORY B: VZDĚLÁVÁNÍ LEKTORŮ, KONZULTANTŮ, UČITELŮ, METODICKÝCH A ŘÍDÍCÍCH PRACOVNÍKŮ PŮSOBÍCÍCH V OBLASTI DALŠÍHO PROFESNÍHO VZDĚLÁVÁNÍ

Pokud jsou v rámci tohoto podprogramu **vytvářeny vzdělávací programy**, postupuje se pro tuto část projektu stejně jako u podprogramu A, tedy **dle pravidla de minimis**.

Je-li náplní projektu **pouze školení**, je možno postupovat **podle blokové výjimky** ze zákazu veřejné podpory (viz. čl. I rozhodnutí ÚOHS o povolení výjimky ze zákazu veřejné podpory č.j. VP/S 81/04-160) **nebo dle pravidla de minimis**. Příjemcem veřejné podpory je pak ten, kdo je proškolen, popř. ten, jehož zaměstnanci jsou proškoleni. Žadatel je příjemcem veřejné podpory, pokud si v rámci školení proškolí také své zaměstnance. V případě blokové výjimky se náklady na samotné školení uvedené v rozhodnutí o blokové výjimce rozdělí dle příslušných poměrů. U podpor de minimis se postupuje obdobně.

Je-li projekt koncipován jako **kombinace tvorby vzdělávacího programu a školení**, je možné **kombinovat postupy podle pravidla de minimis a blokových výjimek**.

Bloková výjimka je určena na proces školení, resp. na výuku konkrétních osob (nikoli produkt – kurz, seminář). Výše možné podpory se liší dle **povahy vzdělávání** (obecné nebo specifické) a **podle velikosti příjemce podpory** (velký podnik nebo malý a střední podnik). Je nutné dodržet uznatelné náklady vymezené v čl. 7 odst. 4 Rozhodnutí ÚOHS č.j. VP/S81/04-160)

Míra veřejné podpory dle blokové výjimky pro vzdělávací projekty – OP RLZ

Subjekty	Specifické kurzy	Obecné kurzy
Velké podniky v ČR	35%	60%
Malé a střední podniky	45%	80%
Velké podniky v ČR – vzdělávání pro znevýhodněné pracovníky	45%	70%
Malé a střední podniky – vzdělávání pro znevýhodněné pracovníky	55%	90%

VP de minimis v celé výši na žadatele	výstupy projektu bude disponovat pouze žadatel; v rámci projektu jsou školeni pouze zaměstnanci žadatele
VP v režimu de minimis zčásti na partnera projektu/ třetí subjekt	výstupy projektu bude disponovat kromě žadatele také partner (vyčísli se podle výše skutečně čerpaných prostředků projektu partnerem); NEBO v rámci projektu jsou školeni zaměstnanci partnera/ třetího subjektu (vyčísli se podle skutečných přímých nákladů na proškolení těchto osob, tj. osobní náklady vyučujících, cestovné vyučujících a školených, materiály a pomůcky, přímá podpora školeným a další v souladu s Příručkou pro žadatele) S příjemcem veřejné podpory uzavře žadatel dohodu o účasti v projektu, kde také upraví, jaká výše veřejné podpory plyne pro tohoto příjemce.
VP v režimu blokové výjimky	V rámci projektu jsou proškoleni zaměstnanci žadatele/partnera/třetího subjektu; VP se vyčísli podle typu subjektu (Příručka pro žadatele, kap. 6.1), zbývající procentní část přímých nákladů na proškolení těchto osob musí partner/třetí subjekt projektu dofinancovat; zbývající náklady projektu hradí v režimu blokové výjimky žadatel

<p>kombinace de minimis a blokové výjimky</p>	<p>Bloková výjimka: přímé náklady na vzdělávání; spolufinancování v procentní výši podle Příručky pro žadatele, kap. 6.1</p> <p>De minimis: zbývající náklady projektu, v plné výši</p> <p>V tomto případě jsou možná dvě řešení:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) rozčlení se jednotlivé náklady (např. na nákup počítačů se použije podpora de minimis, na úhradu nákladů na lektora bloková výjimka) 2) Z celkových nákladů se nejdříve odečte maximální částka podpory de minimis a na zbylou část se použije bloková výjimka
---	--